

Основаване „Женска община“ въ В. Търново.

По предварителна нагласа между по първитѣ жени въ града ни, решаватъ да се учреди една каса, въ която тѣ, женитѣ, да събиратъ пари и използватъ за засилване и уредба на девическитѣ училища въ града ни.

Всичо необходимо за успѣха на замисленото дѣло тѣ извършатъ, а именно: съобщили на градската община за намѣрението си, написали до свещеницитѣ писмени известия, които да бждатъ прочетени отъ тѣхъ въ църква и се опредѣлило първото тържествено събрание да стане на 8 септемврий (малка Богородица) 1869 г. въ Главното училище, при църквата „Св. Богородица.

Следъ отпускъ на църква, множеството се отправило за тамъ и следъ извършения водосветъ предъ събралото се множество излиза Г-жа Евгения Кисимова и произнася първата си речъ-апология на женското образование и отправя първия апелъ къмъ Търновката да поеме и тя частъ отъ грижата за образованието на девойкитѣ.

Тази първа публично произнесена речъ въ защита на женското образование е отъ голѣма историческа стойностъ и въ желанието ни тя да се запази за вѣчни времена, ние я помѣстваме изцѣло.

Почитаемо събрание,

Мили мои еднородки,

Отъ всичко най-напредъ ще ви се помоля, за да бждете снисходителни къмъ сичкитѣ ми недостатки, които сама усещамъ, колко азъ съмъ слаба отъ да разясня целта на събранието ни.

Но вашето задружно присѣствие въ това учебно заведение, събрано за такава висока целъ, прави ме да забравя и претърпя всичко и да се одързостя да помоля синца ви, за да имате търпението да дослушате да видимъ какво ни е събрало тука.

Събрало ни е тука, мили мои еднородки, онова високо чувство, което се почувствува току речи отъ всичката наша половина. Почувствува се, думамъ, отъ всички голѣмата тази нужда за просвѣщението на жената.

Почувствува се вече колко ний българкитѣ сме имали злочестината да останемъ толкова надире въ пжтя на просвѣщението.

Но на тази наша злочестина коя ли може да е била причината? Дали сами ний или нашитѣ родители? — Нито ний, нито нашитѣ родители, смѣло можемъ да кажемъ. Но